

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Preventie, Jeugd en Sancties

Directie Justitieel Jeugdbeleid

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 69 73
Fax (070) 3 70 79 75
www.justitie.nl

Onderdeel	Afd. Juridische en Internationale zaken	Bij beantwoording de
Datum	10 december 2007	datum en ons kenmerk
Ons kenmerk	5521056/DJJ	vermelden. Wilt u slechts
Uw kenmerk	2070805280	één zaak in uw brief
Onderwerp	Vragen van het lid Teeven (VVD) aan de minister van Justitie aan de ministerbehandelen. van Justitie over internationale kinderontvoering en over de Centrale autoriteit inzake internationale kinderontvoering. (Ingezonden 22 november 2007)	

Hierbij zend ik u de antwoorden op de vragen van het lid Teeven (VVD) aan de Minister van Justitie over internationale kinderontvoering en over de Centrale autoriteit inzake internationale kinderontvoering.

De Minister van Justitie,

Antwoorden van de Minister van Justitie op vragen van het lid Teeven (VVD) over de gevolgen van een strafrechtelijke uitspraak in samenhang met de uitwerking van het Haags Kinderontvoeringsverdrag en de voortgang van het Wetenschappelijk onderzoeks- en Documentatiecentrum (WODC) naar het functioneren van de Centrale autoriteit internationale kinderonvoering. (Ingezonden 22 november 2007, nr. 2070805280)

Vraag 1:

**Welke gevolgen heeft de uitspraak van de Rotterdamse rechter dat de regels altijd moeten worden nageleefd, ook al wordt gehandeld in het belang van een Nederlandse minderjarige?
1)**

Antwoord 1:

Hoewel de vraag is ingegeven door een artikel naar aanleiding van een strafzaak op grond van artikel 279 Wetboek van Strafrecht, doelt de vraag blijkens de context kennelijk op de toepassing van het Haag Kinderontvoeringsverdrag 1980. Dit Verdrag ziet uitsluitend op de civielrechtelijke aspecten van internationale kinderonvoering. Het verdrag is gebaseerd op het uitgangspunt dat kinderen zoveel mogelijk moeten worden beschermd tegen de schadelijke gevolgen van het overbrengen naar, of achterhouden in een ander land in strijd met het gezagsrecht. Daarmee wordt een specifieke invulling gegeven aan het belang van het kind. Doel is een zo spoedig mogelijk herstel van de status quo. Daarna kan in het land van herkomst over de regeling van het gezag worden geprocedeerd of worden overlegd. Jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (6 december 2005, NJ 2007, 72) bevestigt dat teruggeleiding van een kind op grond van het Haags Kinderontvoeringsverdrag niet als een ongerechtvaardigde inbreuk op het familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden moet worden gezien. Teruggeleiding van het kind vindt overigens niet blindelings plaats. Het Verdrag kent in de artikelen 12, 13 en 20 een aantal gronden op basis waarvan een teruggeleidingsverzoek kan worden geweigerd. Een beroep op deze weigeringsgronden, die in het bijzonder aan het belang van het kind zijn gerelateerd, wordt gehonoreerd als de rechter in de teruggeleidingsprocedure deze aanwezig acht. In de onderhavige zaak werd het verzoek tot teruggeleiding echter toegewezen. Dit resultaat van de teruggeleidingsprocedure is ongetwijfeld van invloed geweest op het verloop van de strafzaak.

Vraag 2:

Hoe staat het met de voortgang van het onderzoek van Wetenschappelijk onderzoeks- en Documentatiecentrum (WODC) over onder meer het functioneren van de Centrale autoriteit (CA)? Wanneer worden de uitkomsten van dit onderzoek verwacht?

Antwoord 2:

Via het WODC heb ik een externe onderzoeker verzocht om de taak en werkzaamheden van de centrale autoriteiten in een aantal landen te beschrijven met betrekking tot de uitvoering van het Haags Kinderontvoeringsverdrag. Ik verwacht omstreeks 1 februari 2008 het betreffende rapport. Mede aan de hand daarvan zal ik de wenselijkheid en de noodzaak bezien van veranderingen in de organisatie van de uitvoering van het Haags Kinderontvoeringsverdrag.

Vraag 3:

Geeft de uitspraak van de rechtbank Rotterdam u nog aanleiding de handelwijze met betrekking tot de overdracht van kinderen aan andere landen per direct te evalueren? Is het juist dat Nederland in dergelijke zaken formalistisch optreedt?

Antwoord 3:

Nee. De Centrale autoriteit heeft op grond van het Haags Kinderontvoeringsverdrag tot taak de teruggeleiding van minderjarigen langs de civiele weg te bewerkstelligen. Het Openbaar Ministerie beslist zelfstandig of daarnaast al dan niet wordt overgegaan tot vervolging ingeval sprake is van (mogelijke) onttrekking aan het gezag. In een eventuele strafzaak wordt uitgegaan van de gezagsbeslissingen zoals de bevoegde rechter deze heeft genomen.

De Centrale autoriteit is gehouden de terugkeer zo veel mogelijk via de minnelijke weg te realiseren. Dat geldt ook nadat een eventueel gerechtelijk bevel tot teruggeleiding is gegeven. In dat geval tracht de centrale autoriteit te bereiken dat de betrokken ouder zelf uitvoering geeft aan het bevel. De Uitvoeringswet van het Verdrag biedt de Centrale autoriteit de mogelijkheid om daarbij een medewerker van de Raad voor de Kinderbescherming in te schakelen. Dat gebeurt als de situatie daarom vraagt. Alleen in het uiterste geval wordt bij de teruggeleiding gebruik gemaakt van de sterke arm. In het licht van het voorgaande kan naar mijn mening niet worden gezegd dat Nederland in de hier bedoelde zaken formalistisch optreedt.

1) Algemeen Dagblad/Rotterdams Dagblad, 15 november 2007